

Schema van de Romeinenbrief

door: Kris Tavernier

In mijn bijbel heb ik boven de brief aan de Romeinen geschreven: "Het antwoord op Job 4:17, 25:4 ... en daar voorbij". Het evangelie is veel meer omvattend dan wat veel gelovigen ervan denken. Hopelijk kan dit schematische overzicht een hulp zijn voor wie het wil onderzoeken. De Romeinenbrief valt uiteen in drie hoofddelen:

- I. Het evangelie (hoofdstuk 1-8)
- II. Israël en de heidenen (hoofdstuk 9-11)
- III. Praktijkgedeelte (hoofdstuk 12-16)

Er zijn vier bergtoppen of hoogtepunten in de brief: 3:21-26, 5:1-11, 8:31-39, 11:33-36.

Schema met aantekeningen:

Proloog (1:1-1:17)

I. Het evangelie (hoofdstuk 1-8)

De eerste acht hoofdstukken zijn een uiteenzetting van het evangelie. Vier keer spreekt Paulus over het evangelie in de proloog van deze brief (1:1, 9, 15, 16). Hij is afgezonderd tot verkondiging van het evangelie, hij dient in het evangelie, hij wil het evangelie brengen, hij schaamt zich voor het evangelie niet. Het evangelie wordt kernachtig samengevat in 1:16. Paulus heeft verder acht hoofdstukken nodig om het evangelie uiteen te zetten.

Die acht hoofdstukken vallen uiteen in drie hoofddelen:

A. Schuld (1:18-3:20)

- a. Heidenen (1:18-2:16)
- b. Joden (2:17-3:8)
- c. Conclusie: allen zijn schuldig (3:9-3:20)

In het eerste hoofdstuk draagt de mens verantwoordelijkheid door het getuigenis van de schepping (1:20). In de eerste helft van het tweede hoofdstuk draagt de mens verantwoordelijkheid door zijn vermogen om te oordelen (2:1) en zijn geweten (2:15). De Jood draagt vervolgens nog een grotere verantwoordelijkheid (2:27), doordat hij de wet, de woorden van God heeft (2:20; 3:2), en de besnijdenis als teken van het verbond met God draagt (2:28, 29).

B. Rechtvaardiging/vergeving (3:21-5:11)

Kernwoord: geloof (26x)

- a. Gods oplossing (3:21-30)
- b. Abraham als voorbeeld van het geloof (4)

Kernwoord: toerekenen (11x)

- niet door werken (vs. 1-8)
- niet door de besnijdenis (vs. 9-12)
- niet door de wet (vs. 13-15)
- wel en alleen door geloof (vs. 18-25)

- c. Zes vruchten, gevolgen, van de rechtvaardiging (5:1-11)

Vrede met God (vs. 1), toegang tot God (vs. 2), de liefde van God in onze harten (vs. 5), de Heilige Geest ons gegeven (vs. 5), behoudenis (vs. 9), verzoening (vs. 10, 11).

In hoofdstuk 3 gaat het om geloof in Jezus Christus (vs. 22). In hoofdstuk 4 gaat het om geloof in God die Hem uit de doden heeft opgewekt (vs. 24).

Er is een belangrijk onderscheid tussen B en C.

In B gaat het over zonden/overtredingen (4:25), over wat ik doe (3:23). Het antwoord daarop is het bloed (3:25; 5:9). In C gaat het over zonde(macht) (5:12), over wat ik ben: een zondaar (5:19). Het antwoord daarop is het doodsoordeel op het kruis (6:6). Door het bloed ontvangen we vergeving van wat we misdaan hebben, door het kruis worden we bevrijd van de zondemacht en van wat we zijn.

C. Bevrijding/heiliging (5:12-8:39)

- a. Adam en Christus (5:12-21)

Kernvers: vs. 19 Wij zijn niet meer verbonden met Adam (zondaars), wij zijn nu verbonden met Christus (rechtvaardigen).

- b. Dood voor en bevrijd van de zonde (6)
 - Dood voor de zonde, levend voor God (6:1-14)
 - Bevrijd van de zonde, een nieuwe Meester (6:15-23)

Twee keer wordt er een vraag gesteld die telkens beantwoord wordt met een uitdrukkelijk 'volstrekt niet!' (vs. 1, 15). De eerste vraag sluit aan op 5:20 (vgl. 3:7-8). De tweede vraag handelt over 6:14.

Hoe leven wij nu in die nieuwe positie? In nieuwheid des levens (vs. 4), heiliging (vs. 19, 22). Met onze vorige toestand, die van zondaars, hebben wij niets meer van doen. Bij onze nieuwe toestand, die van rechtvaardigen, hoort een totaal andere levensstijl.

- c. Relatie tussen de wet en de zonde (7:1-14)

Verdere uitdieping van 6:14. De beeldspraak van Rom. 6 keert terug: dood (6:1-14) en slaaf (6:15-23) in 7:4, 6. We zijn vrij van de heerschappij van de wet (vs. 1-6).

De zondemacht misbruikte de wet om ons tot zonde te brengen. Met de wet is er niets mis, maar wel met ons en met de zonde in ons (vs. 7-14).

- d. Het ervaren van de zondemacht in het leven (7:15-26)

De aanwezigheid van twee naturen in ons (de oude en de nieuwe) brengen een conflict in ons teweeg. De ik-ervaring is bedroevend (23x 'ik', 9x 'mij' in vs. 14-24).

- e. Leven naar de Geest (8:1-17)

Het antwoord op onze ik-ervaring is niet een eigen streven, want vleeselijk zijn we nog steeds even verdorven. Het antwoord is geestelijk te leven door de Geest die in ons woont.

f. Drie zuchtenden (8:18-28)

In deze schepping die de gevolgen van de zondeval ondervindt, is er verzuchting. Het tijdelijke lijden echter weegt niet op tegen de toekomstige heerlijkheid (vs. 17-18)

- De schepping die de gevolgen ervan ondervindt (vs. 18-22)
- De gelovigen die op deze aarde onder de zondemacht niet meer thuishoren (vs. 23-25)
- De Geest die in ons woont en ons bijstaat tijdens onze tijd op aarde (vs. 26-27)

g. Gods doel met de gelovige en de zekerheid dat Hij zijn doel zal bereiken en daartoe alles laat meewerken (vs. 28-39)

II. *Israël en de heidenen (hoofdstuk 9-11)*

Na dit alles zou je kunnen denken dat er voor Israël geen rol meer is weggelegd. God echter doet zijn beloften aan de aartsvaders gestand. Hij zal zijn relatie met Israël opnieuw aangaan. Hij heeft Israël verkozen, het is gevallen, maar Hij zal het herstellen en binnenvoeren in het genot van zijn Vrederijk, onder de regering van Christus.

III. *Praktijkgedeelte (hoofdstuk 12-16)*

Nu wij rechtvaardigen zijn, hoort daar ook een nieuwe levenspraktijk bij, die van het rechtvaardig leven. In het praktijkgedeelte komen de volgende elementen aan de orde:

De juiste houding tegenover ... (12:1-13:7)

- God (12:1, 2)
- Onszelf (12:3)
- Medegelovigen (12:4-13)
- Alle mensen, ook vijanden (12:14-21)
- De overheid (13:1-7)

De naaste liefhebben als uzelf (13:8-15:13)

Slot (15:14-16:27)

Mededelingen (15:14-15:33)

- Paulus als voorbeeld

Groeten en slotwoord (16)

- Gelovigen als voorbeelden